गुणभजनस्यफलमाह गुणायनमन्वनुसंपदःसंवृणुते सम्यक्भजंति तस्मात्प्रसीदतांप्रसीदतुगवांचकुलम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ साधुवादमाह पुत्रेणेति षड्भिः यद्यतोवेनोऽपितमोनरकमत्यतरत् अतिततार ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ मुकुंदनाथाःस्म त्वन्नाथत्वमेवमुकुंदनाथत्वेपर्यवसितमित्यर्थः तत्रहेतुर्यइति ॥४८॥ आजीविनांसेवकानाम् अनुशासनंप्रजास्वनुरागः प्रकृतिःस्वभावः ॥४९॥ उपासादितःप्रापितः कर्मभिर्भ्राम्यताम् ॥ ५० ॥

गुणायनंशीलधनंकृतज्ञंवृद्धाश्रयंसंवृणुतेऽनुसंपदः ॥ प्रसीदतांब्रह्मकुलंगवांचजनार्दनःसानुचरश्चमह्यम् ॥ ४३ ॥ मैत्रेयउवाच इतिब्रुवाणंनृपतिंपितृदेवद्विजातयः ॥ तुष्टुवुर्हृष्टमनसःसाधुवादेनसाधवः ॥ ४४ ॥ पुत्रेणजयतेलोकानितिसत्यवतीश्रुतिः ॥ ब्रह्मदंडहतःपापोयद्वेनोऽत्यतरत्तमः ॥ ४५ ॥ हिरण्यकशिपुश्चापिभगवन्निंदयातमः ॥ विविक्षुरत्यगात्सूनोःप्रह्लादस्यानुभावतः ॥ ४६ ॥ वीरवर्यपितःपृथ्व्याःसमाःसंजीवशाश्वतीः ॥ यस्येदृश्यच्युतेभक्तिःसर्वलोकैकभर्तरि ॥ ४७ ॥ अहोवयंह्यद्यपवित्रकीर्तेत्वयैवनाथेनमुकुंदनाथाः ॥ यउत्तमश्लोकतमस्यविष्णोर्ब्रह्मण्यदेवस्यकथांव्यनक्ति ॥ ४८ ॥ नात्यद्भुतमिदंनाथतवाजीव्यानुशासनम् ॥ प्रजानुरागोमहतांप्रकृतिःकरुणात्मनाम् ॥ ४९ ॥ अद्यनस्तमसःपारस्त्वयोपासादितःप्रभो ॥ भ्राम्यतांनष्टदृष्टीनांकर्मभिर्दैवसंज्ञितैः ॥ ५० ॥ नमोविवृद्धसत्त्वायपुरुषायमहीयसे ॥ योब्रह्मक्षत्रमाविश्यबिभर्तीदंस्वतेजसा ॥ ५१ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ मैत्रेयउवाच जनेषुप्रगृणत्स्वेवंपृथुंपृथुलविक्रमम् ॥ तत्रोपजग्मुर्मुनयश्चत्वारःसूर्यवर्चसः ॥ १ ॥ तांस्तुसिद्धेश्वरान्राजाव्योम्नोऽवतरतोऽर्चिषा ॥ लोकानपापान्कुर्वत्यासानुगोऽचष्टलक्षितान् ॥ २ ॥

ईश्वरदृष्ट्याविप्रादयोऽपिप्रणमंति नमइति ब्रह्माविश्यब्राह्मणजातिमधिष्ठायक्षत्रंक्षत्रियंबिभर्तिक्षत्रंचाविश्यब्रह्मबिभर्ति तदुभयंचाविश्यइदंविश्वंबिभर्ति ॥५१॥ इतिचतुर्थेटीकायामेकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥७॥ द्वाविंशेतुपरंज्ञानंपृथवेहरिशासनात् सनत्कुमारोभगवानुपादिशदितीर्यते ॥ १ ॥ १ ॥ अर्चिषालक्षितान् सनकादयइतिज्ञापितान् अचष्टअपश्यत् ॥ २ ॥